



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Carminvm Iacobi Albani Ghibbesii, Poetae Lavreati Caesarei, Pars Lyrica

Gibbes, James Alban

Romae, 1668

Liber IV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13378

IAC. ALB. GHIBBESII
 POET. LAVR. CAES.
 LYRICORVM
 LIBER IV.

AD COLLEGAS DOCTORES
 IN ALMO RO: SAPIENTIAE ATHENAEO.

ODE I.

*Vt proprijs libris ornando Bibliothecam, optimi Pontifi-
 cis occupent munificentiam.*

*Cum Alexander P. M. nouam Sapiientiae extructam a
 se bibliothecam, beneficij gratiaequè causa, humanissi-
 me inuiseret.*



Vsarum audijt hactenus
 Iunctis ductor amans ædibus Hercules .
 Hoc commercia mutua ,
 Alternæquè operæ grata necessitas

Suadebat populo decus .

Defensoris eget Pegasidum quies

Nimirum : & foret inclyta

Quid virtus, citharæ si reuert fides

Testari Superis parem ?

Sed quò me rapuit tramite deuiò

Alcides, mera fabula ?

Standum est historijs ; quas Capitolij

Hinc fasti referent, tuo

Accessu celebres ad Sapiientiam ,

Clas

Clarature scientias

Doctorum, alme Pater . Te columnen domus
Spectamus, veluti tener

Solem furculus, aut nauita Castorem,
Quantquam nil opis indigus

Es nostræ; tibi tu fama palæstriçæ,
Et laurus simul, & tuba :

Nec gressum poteris figere, Palladi
Quin plaudas patriæ: tamen

Acclamare iuuat nos quoquè vineulis
Obstrictos opulentia .

Siccos forsàn erit currere riuulos
In vastum Oceani sinum :

Sed clamare iuuat . Mercurialium
O custos bone partium ,

(Fortis cui Macedo nomina præstitit ,
Auxisse inuidus alterum

In maius) meritis quas dabimus vices ,
Vel quæ præmia soluimus ?

Tandem inuenta via est ; grata sodalibus ,
Mundi gratior arbitro .

Vidistis, pluteis vt modò inanibus ,
COLLEGAE, properus pedem

Fulgenti ex adyto traxit Apollinis :
Quamuis millia destinet

Ipsè electa loco corpora codicum ?
Quid stamus resides ? agè ,

Præuertamus opus : quisque volumine
Inscripto repleat cauum ,

Illiusquè crepent serinia laudibus .

RAYNALDO ESTENSI , PRINCIPI,
CARDINALI S. R. E. AMPLISSIMO .

*Ex aspectu LILIORVM & AQUILARVM Esten-
sum, candor & magnanimitas, propria
dus Raynaldi virtutes, cele-
brantur .*

ODE

ODE II.

EN Ateſtinæ generoſa parmæ
Signa, pratorum volucrumquè reges :
Hæc repercuffi tua, clare Princeps,
Cordis imago eſt.

Arduos vincis, RAYNALDE, niſus
Alitis digni Ioue : vincis almæ
Lacteum Floræ decus, eminentis
Fœdere laudis.

Permanent celſum genus atquè candor
Sede vix vnâ : cohibes fodales
Integer labis ; domus arma quamuis
Regia præſtet.

Indolem vt ſcires vtriuſque formæ,
Cæſaris pugnax Aquilas adîſti :
Iamquè Gallorum remeas videndo
Lilia ſolers.

Ianus hinc pacis mediuſquè belli
Tu potes ſcribi. Fuit ille nunquàm
Ithacus tanti ; minus ille duxit
Vellus Iâſon.

C A R O L O II.
ANGLORVM REGI, VERE BRITANNICO,
TOTIVS OCEANI
Cluſio & Patulcio ;

Belgarum fœderatorum naumackia tertium victori :
Sub finem Quintil. M. DC. LXVI.

NEREI GRATVLATIO.

ODE III.

V Oueram tales cumulare palmas
Hoſtibus poſſes, vt ière nuper

I

Cre-

Creduli vano super astra fastu ,

CAROLE victor .

Audijt votum Deus : insolentem
Mense vix acto fera pugna Belgam
Rursus afflixit, cupiente mergi

Cornua Nereo ,

Quæ supra fluctus tumuère vastos .

SIC tibi mecum domino, Britanne ,

AEquoris, vilem patiemur insul-
tare Châycum

Classe lunatâ, modò (dixit) vndas

Qui scaphâ nôrat secuisse dulces

Piscium prædo ; catus indè salsam

Trudere mercem ?

Qualis èn frater (scelus ô, pudorquè)

Affidet regi, petulans & vnctus !

Sed bonâ scito veniâ, mereris

Turpia labis .

Albion primam dedit ipsa culpam ,

Albion culpam luat & secundam ;

Nuda plebs quandò manibus Britannis

Fertur in altum .

Vt leo pastus lacerat magistrum ,

Saxa vel torrens rotat in scatebram ,

Haud secus causam mala fax quietis

Polluit Anglum .

Qui ducem excussit proprium rebellis ,

Scilicèt speres eques ire fidum ?

Tu caue pravi documenta mortis

Carole, regno .

Augurer falsò precor ; at nefandæ

Cædis auctores timeo Batauos :

Quicquid id certè fuit, omne morbi

Do caput Hagæ .

Haga periuri genitrix Senatus ,

Hydra centenæ maculosa sectæ

Mansit Alciden : meritâ tulisti

Laude trophaum

Dignus insigni Salomon Dauide .

Turpis extremâ sedeat ruinâ
Gente cum totâ locus, atquè nomen
Euolet orbe .

Dixerat : magnum simul in tridentem
Cæcula adnifus furiauit ictu ;
Quo repercussæ periêre naues ,
Quo ruit hostis .

Ipsè dux turbâ trepidante primus ,
Ille præclarus Themesis subactor ,
Saxoni viso Rûiterus oram
Liquit apertam .

Nec fatis : ponet fuga nulla tutum ;
Improbi pœnas volet Anglus ausi :
Adiicit tanto Steropæa iurè in-
cendia fumo :

Hac Euertzenus face, fratris vltor ,
Hacquè BancKartus micuit sodalis .
Fama, dic porrò : cohibe remotæ
Plectra Camcænæ .

AD CLAVDIVM MASSARIVM,

*noua laurea medicum, at poëtam emerita ; cum in prio-
re facultate Doctor Antenoreus renunciaretur .*

ODE IV.

O Tu Pieriæ chelys
Arguto fidicen pollice, quem Tagus
Pronâ non semel audiit
Vrnâ ; quem Rhodanus diffluere immemor
Tum primò stupuit piger .
Cui Scaldis totiès, Mofaquè leniter
Allambens niueos pedes ,
Demissos teneri è margine graminis ,
Assurrexit hians, fidem
Tangenti querulo pectine Dauniam ;

I 2

Can-

Cantu non sine Tēio .

Iam vinctum cohibes Eridanum tui
Gratâ compede barbiti ;

Nec fuerum domino cogitat Adriæ
Vectigal dare fluctuum .

Et decepta suæ Brenta duplex viæ
Pulchris ô quoties stetit

Incantata modis ! Thraca potentiùs
Blando Strymona carmine

Nunquàm detinuit Bistonius pater .
Quid mirum, tibi Delius

Si Phœbus parili tempora stemmate
Incinxit, citharæ arbiter ?

Nunc donat medicæ ferta scientiæ
Idem artis medicæ parens

Phœbus . Tota caue gens Epidauria :
Fiat MASSARIUS semel

Vati par medicus, viuite pauperes .

IN CREATIONE
INNOCENTII X. PONTIFICIS MAXIMI .

INNOCENTIUS DECIMVS PAPA:
totidem litteris redditur
EN NOE PACIS: IS MVNDI CAPVT.

O D E V .

Q Valem ministram pacis idoneam
(Cui fœdus iræ Cœlicolûni fator
Tractare permisit, nocenti
Exitium meditatus orbi)

Olim virentis germina Palladis
Raro ferentem cum populo Noë
Prospexit è fluctu columbam ,
Sole chaos retegente mundi :

Qualemue longos post maris obices ,
Ac mille vitæ tædia, Trôius

Matris volucrem vidit heros,
 Et comitum vaga turba vidit:
 Videre mixtæ, Sancte Pater, tuam
 Gentes palumbem, termite nobilis
 Insignem oliuæ, dum rebellem
 Mars agitat violentus orbem.
 Non sola faustum Roma Quiritibus
 Spondit æuum; tunc etiam Ausones,
 Et quicquid est vsquam Latini
 Sanguinis, explicuere frontem.
 Ultraquæ nubes Alpium, & hispidæ
 Ultra Pyrenes culmina, candidus
 Tranauit ales, ore tendens
 Paçiferæ monumenta frondis.
 Tunc & remotis gaudiâ gentibus
 Bætisque, & Albis, quæquæ Ararim bibunt,
 Quieris affulsere cerræ, ac
 Læta nouæ simulacra terræ.
 Quin Medus, & Thrax, & niger Aethiops,
 Lactensquæ mundus, cæterâ barbari,
 Ostenta suspexere Diuûm,
 Polliciti meliora cælo.
 Tu, qui sacratam tergemina premis
 Frontem tiarâ, cui Stygis arbiter,
 Tellusquæ paret cum profundo, &
 Obsequitur polus, INNOCENTI,
 Hæc vota fanci. Te melior Deus,
 Nostro luentum supplicio satur,
 E Vaticanâ puppe iussit
 Mittere per populos Columbam.
 Tibi rubentis fulmina dexteræ,
 Crudumquæ verber, seu quid amari
 Offensus intentarat orbi,
 Supposuit: tibi regna Ditis
 Inuisa, & arces tradidit ætheris
 Seruare binis clauibus; at solum,
 Utquæ mavis, nunc seueno,
 Nunç facili cohibere sceptro;

Omnis potestas te penes omnium .
 Componere lites, ô Caput, ô Noë,
 Mundiquè, pacifiquè : & vagantem
 Flecte gregem sub ouile Romæ .
 Vates mearum tunc ego præsciis
 Sententiarum dicar ; Apollini
 Non charus æquè, si recludo
 Ambiguus potiora Delphis .

AD ROBERTVM PAPAFAVAM.

Cùm philosophiæ ac theologiæ magisterio iam dudum assumpto Iuris nunc Vtriusq; lauream insuper adderet.

ODE VI.

Antiquo, PAPAFAVA, edite sanguine
 Rectorum Euganeæ gentis ; ab arduo
 Ingens quandò genus per memores terrò
 Fastos Carrario trahis ,
 Qui latè Patauî iugera messuit
 Princeps : àn calido pulpita iurgio
 Tundes semper ouans, atquè caput nouis
 Cinges semper honoribus ?
 Iam pridè dubij scripta Panætij
 Clarantem è rigido puluere vidimus ,
 Mirati eloquio sensa retexere
 Argoi gemino fenis .
 Dudùm & sidereas coelorum domos
 Mentis remigio scandis ; & abditi
 Deuelas penetrare ac solium Dei ,
 Mystes non sine numine .
 At nunc sollicitis præsidium reis
 Cognato Superùm pectore comparas :
 Seu Diuos violent, sinè homines, locum
 Clementi Themidi dabis .
 Namquè Antenoreæ te modò porticûs
 Vox cuncta, insolito feruida gaudio ,

Emittit

Emisit liquidæ Virginis arbitrum ,
 Telluris medium & poli .
 Emisit folijs tempora Delijs
 Umbratum : meliùs tempora Palladis
 Posthàc impedies frondibus, AEaci
 Ritu, aut iuridici Phrygis
 Exurgat tacitis nunc Plato manibus ,
 Atquè aurata rei secula publicæ ,
 Quæ finxit, videat . Pulcher erit status ,
 Cùm docti imperitant duces .

IOANNI BOLLESIO,
 NOBILI ANGLO.

Mirificam suauitatem eiusdem & argutiam in tangenda Britannica chely, quam vulgò dicunt Violam maiorem, stupori Romæ fuisse .

O D E VII.

Res suas dicam sibi habere Phcebo ,
 Te modis aures retinente nostras :
 Quale solamen Samius negârit
 Doctor Olympo .
 Quantus Alcides animos triumphas ,
 Gallico maior ! trahat ille vulgus ;
 Roma te vidit stupefacta primos
 Ducere patres .
 Roma tormentum fidium insecuta
 Dulce, concentûs licèt ipsa mater :
 Allobrox miræ Venerusquè plausit
 Nuntius arti .
 Viuidum claro celebremquè alumno
 Laudo Simpsonum : vaga fama quantum
 Thessali cultu iuuenis magistrum
 Distulit orbi .
 Hastenùs plectrum citharamquè vates
 Nouerint : arcu violaquè freti

Concinent posthac : nequè Thressa ceteret
Chorda Britannæ .

O virum felix, & opima rerum
Albion, sedes placitura Musis !

O poli sidus mihi, quò remotam
Dirigo puppim !

AD THAMESIM,
FLUVIVM LONDINENSEM.

*Alios Fluvios alij poëta sua quisque patriæ nobilita-
runt : magna Ghibbestum tenet spes itidem
illustrandi suum .*

O D E VIII.

P Actolum nequè pes auri, nec flammea Solis
Tam vehit Eridanum
Rheda per ora virum, Tiberimquè potentia Martis ,
Quàm benè vatis opus .
Vatis lingua, sacrum : binas creat illa sorores :
Matris ad obsequium
Nuncia fama uolat, parili se gloria nisu
Tollit in astra comes ,
Ocyùs & ventis, & fulguris ocyùs igne .
Hic adamante ligant
Nomina perpetuo, fugitivi nescia seclì ,
Quæ vetuère mori ,
Seu rerum, seu digna hominum . Miraculà septem
Sic resoluta vigent .
Heròasquè etiam, mortalia corpora pridem ,
Axe Cumcena beat .
Smyrnæi sed enim quis sciret stagna Meletis ,
Tu nisi Homere fores ?
Tu nisi, Homere, secas fontes rixantibus, arent
Et Chios, & Salamis .
Et sua Dircaum librârunt carmina cyncum ,
Et sua Minciaden .

Aufi-

Aufidus, atquè Salo proprijs creuère poëtis,
 Vrbs vt Echionia.
 Rhenus itèm, Ligerisquè vagus, nec limpidus ante
 Vistula Sarbuium.
 Te quoquè clarabit, vates cognomine dicar
 Si Thamefinus ego:
 Quantùm non Luddus fortassè, vel Indica merces
 Haftenùs obrinuit.

CAROLO PORTERO
 DE FIGVEROA, ALVMNOSVO.

*Cum dolore capitis afficeretur ex nimis curiosa ESCV-
 RIALIS disquisitione. Vndè Basilica describitur.*

O D E I X.

CRedebam temerè: iam leuibus fidem
 Addixisse pudet, CAROLE, fabulis.
 Pressæ pondus inest grande scientiæ,
 Rerum fertquè catus non nisi sarcinam.
 Addixisse piget. Me duce, culmina,
 Aeternosquè lares, fanaquè cum tholis
 Aurata, æthereis æmula sedibus,
 Lustrantem faciles marmoreo solo
 Et calcasse vias iuuat, iaspidis
 Et pressisse gradus vndiquè turgidos.
 Atquè hinc Palladij feruidus eloquũ
 Scandis dadaleis scalpta laboribus
 Graijs tecta viris, & Latiam domum,
 Hic voluisse libros, hinc laquearia,
 Pileta imparibus ficta scientijs,
 Hic sphæras duplices, Austriacam & pharon,
 Quæ sensit globulos bellica Turcicos
 Victrix; hinc veteres cœlituum manus,
 Quantas relliquias! cœlituum manus,
 Augustine tuam, docta Teresa,
 Mirariquè tuam, monstraquè Nerei.

Ar-

Armata, & melius mortua tangere
 Nusquam finis adest. Indè per obuios
 Anfractus recipis præproperus pedem
 Ad patrum cathedras, & vigilem chorum.

Sic mens constituit nempe Philippica,
 Eius, qui Hesperiae regna Britanniae
 Iunxit connubijs, cum strueret reus
 Voti, Sancte tibi Martyr, amabili
 Quem donat viridis nomine Laurea,
 Turres, haecque domos, nil Mareoticis
 Debenes tumulis, & sacra limina;
 Deuoti assiduis ut Superum ducem
 Ambirent genibus sacricolae, bonas
 Cantarentque preces, seu vagus aureos
 Dispergit radios Cynthus, inuida
 Seu nigris vehitur Luna iugalibus.

Feruet nunc etiam iustum opus, æquora
 Dum templi Phrygijs lucida cautibus
 Despectas, & honorem, & fitis inscias
 Potas non humili lampadas vngue,
 Quæ centum rutilant continuâ face
 Aris præ totidem. Suspiciis in caput
 Pendentem cupido lumine Gloriam, &
 Alatos iuvenes, ac procerum globos
 Stellanti varios firmate; vitream
 Pallâ cæruleâ, & cyclade Virginem,
 Natum interque Patrem, Flamen & imminens,
 Umbratam merito tempora fulgure.
 Luketti breue opus, pingi at ianthinis
 Cœlorum spatijs iustius. Immemor
 Luketti, Titianæ ut tabulas manus
 Haufisti veteres, sis subito, & stupes.
 Qualis fertur amans Eurydices procus
 Auras in superas è Styge luridâ
 Venisse; attonitus sic reprimis gradum,
 Vix teque ipse capis. Cernite, cernite,
 Aeternam Superum cernite adorem,
 Auctorisque decus perpetuum sui.

O sanctæ facies ! ô pia corpora !
 Ludor ? pressa meis ân caro tactibus
 Subsidit ? manibus nûm referunt manus ?

Tantum effatus, adis impiger aureas
 Urnas reliquiarum, & cineres sacros :
 Cùm Muri è medijs plurima cursibus
 Ars non muta trahat . Torrida ferreis
 Clathris ossa vides, ac rabiem efferi in
 Sugentes pueros regis inutilem ,
 Famosæquè Crucis fragmen, & impios
 Sentes, qui rigidis nobile morsibus
 Detriuère caput . Quò, Polyhymnia ,
 Nunquam Diua tuo nomine dignior ,
 Quò vatem rapies ? Paucula millium
 Sit prompsisse fatis . Tædia barbiti
 Lenit Mœonij Pieridum chorus ,
 Lesboid refugit . Curta placent magis .

Exin præcipiti te facilis gradu
 Descensus liquidis ad penetralia
 Thesaurosquè sacros passibus inuèhit .
 Hic quas volvit opes aurifluus Tagus ,
 Hic & quas oriens Phœbus, & occidens
 Gazas diuitibus condidit Indijs ,
 Altaris decori multiplicis nitent
 Intextæ vario, & mollibus infulis .
 Hic Diuûm effigies vndiquè pendulæ ,
 Regunquè Austriacæ signa propaginis
 Gaudent mixta sacris parietibus legi ,
 Transcribiquè tuis, clare Puer, notis .

At rerum ordo vocat pulchrior aspici ,
 Regali potior coniugij pyrâ ,
 Eduxit cineri quam pia comparis
 Vxor ; nec patulo concilio Iouis
 Cunctis cum Superis, cedere Pantheo
 Romano didicit, vix didicit polo
 Stellanti . His adytis planicies regit
 Strato versicolor marmore ad inclytum
 Aeterni penetrabile ac solium Dei .

O viuis patriæ, parcite Cœlites,
 Fulgentis color! ô vultus amabilis
 Astrorum! domus & certa Dei! prior
 Exclamas. Operi millia dædalo
 Certant signa, & opes, donaque regia.
 Stat turritus apex Dalmatico rigens
 Auro, & conspicuis peruigil ignibus
 Eöæ Theridos: tectum adamantinum
 In sphæram mediâ parte tumet sui
 Orbatam inferiùs: quadruplici ordine
 Axem fulcra nouum læuia sustinent,
 Vno Hermetis auo sidera languidis
 Contorquente humeris, ambitiosius.
 Horum materiam plurimus artifex
 (Dat porphyriacus materiam lapis)
 Septenni spatio longiùs vrserat
 Infraſtorum adamantum icu & acumine.
 Includunt pretium, sed pretio carens,
 Cryſtalli bifores, & paries vitri
 Gemmam, quæ rutilus nomen ab ignibus
 Est lucrata: micat fideribus prior,
 Indefessa suo lumine, mutuas
 Contempſitque faces. Pondus eburneam
 Aram dulce premit non humili modo
 Tectam purpureæ fastibus Iridis.
 At discrimen meſt: Diua coloribus
 Iunctis, illa nitet prodiga ſingulis,
 Matutina nouo, quotquot eunt dies,
 Cum Sole, & roſei luminis arbitrà.
 Partæ non mihi fas æmula gloriæ
 Mauſolæa ducum mittere, maximo
 Nati cum genitore aurea maximi,
 Rectorum Hesperia: Cæſaris hinc patris,
 Hinc dignæ ſobolis ſurgit honos, honos
 Supremus. Vir hic eſt, qui poſuit reus
 Voti, Sancte tibi Martyr, amabili
 Quem donat viridis nomine Laurea,
 Turritasque domos, ſacraque limina.

Hic vir, qui Superùm concilij potens,
 Et pars magna fuit; sedibus igneis
 Adscriptus, trepidat dum celer vndiquè
 Terris imperium, cœlo animos homo
 AEquare, & geminum ducere Cynthium
 Mutatis peditem curribus. Hic vir est,
 Tali cui datus est filius indole,
 Promissusquè nepos tantus, Iberiæ
 Ingens præsidium, & dulce decus suæ
 Gentis: Te memoro, Quarte Philippe. Iam
 Discat Cecropij porticus atrij
 Perfectum Samij Panthoidæ nouo
 Exemplo stabilire: Omnia sunt tria,
 Firmetur tribus his. Magnificentiâ,
 Aut maius pietate, ac sapientiâ,
 Quid cœlum dederit ciuibus arduis?
 Hi gesere duces hos titulos tamen.
 Et gaudet numero quod Deus impare,
 Firmetur tribus his, Tardiùs ah! precor.
 Te sero rubeat fidere Iulium
 Sidus: te paueat Gallicus Hercules
 Iam nunc, detquè tuis effeda laureis
 Olim fronte minor, quandò per æthera
 Scandes victor ouans ad Capitolium
 Urbis stelligeræ, cumquè parentibus
 Iunges numen, auo gestaquè Martia,
 Ciuilemquè operam, non sine plausibus
 Denfatorum humeris Cœlicolùm omnium
 Narraturus. Erit pacis honor tuæ
 Magnum Pantheon, ô maxime principum, vt
 Deberi tumulos ædibus in suis
 Indignetur auus sic tibi regios,
 Ac tutos cineres, cæterà prouidus
 Heros, parquè tibi. Labimur indè per
 Exrentum gradibus cærulæ Iaspidis
 Descensum vsque ad opus nobile. Scilicèt
 Ingens tanta decet semita Pantheon.
 Altari premitur suppositum benè

Summo, fertque Deum fornice, pondeti
 Par, nec fidereis inuidet arcibus,
 Maiestate pari. Sit satis: impie
 Nè tollatur humius sorte minor sua.
 Atqui (cogit enim dicere veritas)
 Cælo præstiterit regibus incolis,
 Peiori renuens limina sanguini.
 Rex est vestibulo, quique sedet throno
 Sublimis Tyrio murice. Pendula
 Circum, quodque cauo ritè situm loco,
 Surgunt bis gemino funera in ordine;
 Fulgentesque thori lucibus Indicis,
 Ad puri inuidiam Solis, & æmulæ
 Phœbes opprobrium. Crediderim entheo
 Prudentem monitu & consilio Ducem
 Concepisse Domus Escuriæ iuga, im-
 metatosque tholos regmine pro loci
 Tanti. Nec meruit machina vilius.
 Inclusum niuæ Virginis arduus
 Qualis nidum & opes (aligerum cohors
 Euexit toties per liquidum aëra,
 Lauretique sacri vertice florido
 Tandem deposuit) turribus aureis
 Delubri ambit honor, cingere gemmeo
 Tantum talis amat carcere Pantheon.
 Fari plura nefas: tendere Tæios
 Neros Musa fugit largius, & lyram
 Frænat Mnemosyne, Castalidum parens.
 Nè post victa maris cæcula, Lesbij
 Exemplo iuuenis, tergore lubrico
 Delphini actus eques, verrere mitia
 Coner stagna minor nauita palmulis.
 Haud moles referam mutus & immemor
 Tercentas trabibus Mygdonijs datas
 Sustentare domum: non referam atria,
 Erroresque, dolosque, ac dubias vias
 Centum & mille locis, ipse reuoluere
 Quas nunquam valeat Cres faber, horridi

Inuentor Labyrinthi extiterit licet.
 Hic non fila regant Gnoſſia Theſeum.
 Mittam & ſacra patrum clauſtra, & imagines
 Clauſtorum, atque gradus, & medium decus
 Horti cum gelidis fontibus. Attamen
 Veſtra pace, Deæ, Socraticos lares,
 Rixofumque latus (cedite barbiton)
 Laudarim tremulo pectine pleniùs.
 Fruſtra: namque tenax propoſiti vtraque
 Auerſata negat lumine turbido.
 Nec quâ parte canam lauriger ædium
 Rex aulam ſtatuat: nec viridaria,
 Aut viuos latices, nec bona narium
 Dicam, perpetuo cum Zephyro incolâ, &
 Venatrice Deâ, non ſine Gratijs.
 Exegi. Variâ ductus imagine
 Dùm luſtras oculis, CAROLE, ſingula,
 Te vertigo rotat: nec minùs heu! meum
 Torquet nunc dolor, atque ebrietas caput.

AD FAMIANVM STRADAM,

ad annua pietatis exercitia ſecedentem.

O D E X.

C Vi concitatum perculit enthei
 Vis mollis œſtri pectus, & aureo
 Renidet igniſas medullas
 Dius amor pepuliſſe thyrſo;
 Non ille rauçi murmura Boſphori,
 Depræliantis nec rabiem Noti,
 AËſtumque fallacem Charymbdis,
 Nec Libyci vada nigra ponti
 Tentare pallet. Si mare barbarum
 Euertat imis ſedibus AËolus,
 Perrumpit obſtantes procellas
 Odryſiæ nouus hoſpes oræ.

Quin

Quin & viarum deuia spreuerit
 Alatus ardor, spreuerit impios
 Getas, & æternum Getarum
 Frigus, Hyperboreasquæ brumias,
 Qualis trifulcæ cuspidis arbitra
 Per densa nimborum, & nebulæ globum
 Lacescit audax inquieti
 Thræicias Aquilonis iras;
 Sic insequentem, dum premitur, premit,
 Fugat fugantem, nec proprijs cadit
 Fœcunda damnis, & sub ipsâ
 Morte viget rediuiua virtus.
 I, STRADA, felix: cernis vt impigram
 Velox in altum penna vocet ratem
 Cœlestis Austri? pande vela,
 Et roseas cita puppis vndas
 Findat, citatis ocyor Africis:
 Optata donèc litora palmulis
 Legisse, victricemquæ detur
 Fronde suâ decorare pinum.
 Te nos amoris, dum licet, igneis
 Sequemur alis. Ibimus, ibimus,
 Vtquæ præcedes, supremum
 Carpere iter comites parati.

IN OLIVERIVM CROMOELLVM,
execranda memoriæ tyrannum.

*Vt, dùm per tempus licet, occupatam deponat domina-
 tionem: alioqui fore, vt ipsum serò pœniteat, cum
 proditoris patriæ more (sicuti postea accidit) male
 mulſabitur.*

ODE XI.

O Infamis apex, & Phalaris criminibus nocens!
 Detestata tuo cum fodiet marra cadaueri
 Sub furcâ tumulum; stansquæ iecur diffiderit fudes;
 Nunç

Nunc & qui tumor est Tarquinijs fastibus auctior,
 Depressus Cromoëllum infantiem fuderit horridam :
 Eheu, sæpè gemes (regia tum fabula manium)
 Qui sensus misero est, cur similis non erat integro ?
 Vel cur imperium prædo tuli cum Domini nece ?

AD S. MARIAM MAIOREM.

*Initiandus sacris iam quinquagenarius, facturusque pri-
 mum ad Aram ipsius in monte Exquilino, multam sa-
 lutem Parnasso dicit, & Stilum suum dedicat B. Vir-
 gini.*

ODE XII.

Vita nimbofas imitata puppes
 Nostra, securum tenet ecce portum ,
 Mille post cautes maris, & laborum
 Tædia mille .
 Sera, sed fulsit mihi stella tandem
 Alba ridenti Cynosura vultu ,
 Quinquies cuius riguere denis
 Tempora brumis .
 Ac velut nautis Pharos, Exquilinæ
 Sic micant arces procil adnatanti :
 O niuis clarum iubar ! ô serenæ
 Signa MARIAE !
 Scando iam supplex, nouus & sacerdos
 Tempa Spartano decorata saxo ,
 Thuris, & doni reus : Ara utroque
 Crescet honore .
 Carmen, & filo resonante plectrum
 Parcius tento, metuens iocari :
 Phcebus, & Phcebi chorus, & bicornis
 Ascra faceffat .
 Colle sacrato mea fessus arma
 Miles appendo . Feret iste postis ,
 Virgini læuus, memoranda notæ
 Pignora dextræ .

K

Sume

Sume votiua tibi, DIVA, pennam,
 Sume quo MAIOR titulo vocaris:
 Non subit casus; sed eris clienti
 Maxima semper.

AD HERIBERTVM PLATERVM,
 EGREGIVM POETAM GALLVM,
contubernalem suum.

Illi facto Patavij Doctori in Medicina facultate maiorem in modum applaudit.

O D E XIII.

N Vtrit ornandis Aponus coronis
 Frigidos inter calidosquè riuos,
 More Parnassi, sacra mille docto
 Germina Phœbo.
 Et suæ Musæ, suus est Apollo
 Nobili monti: pharetrata dextram
 Implicat Nymphis, glomeratquè passus
 Diua per herbam.
 Diuidit leni taciturna morfu
 Vnda nitentem sub inane glebam, &
 Terga perrepat nemorosa puri
 Agmine fontis.
 Hinc & hinc myrti, viridesquè lauri
 Gestunt lentos sociare ramos;
 Quæ rosæ accrescunt, violæquè, & omnis
 Copia Floræ.
 Hic suo Thuscus capiti Petrarcha,
 Immemor Pindi, gelidæuè Cyrrhæ,
 Stemma decerpit, placidoquè fauces
 Proluit anæ.
 Hic & herôes Podaliriani
 (Nam Deus sertum medicis dat idem)
 Vnicè quærunt crepitante frontem
 Cingere baccâ.

Quâ

Quâ volis crinem redimite fronde
Mite cunctari: tibi mons, PLATERE,
Totus affurgit, tibi colla flectit
Arbor & herba.

Nescius fati, celebrer poëta,
Viuidam laurum cape: sic potenti
Arbitro vatum placitum, simulque
Vatibus ipsis,

Gnarus herbarum, miseræque pulsor
Tabis, æternam variabis vmbra
Fronibus, quas aut panacæa trudit,
Aut amaranthus.

Eccè pro voto folijs reuinctus
Prodit admixtis caput: eccè doctor
Iam salutatur, reboatque Circus,
Galle, triumphæ.

IN ROSAM PERVVIANAM,
EX ORDINE S. DOMINICI;

admirandæ Virginem sanctimonia, utpotè D. Catharina Senensis perfectissimam imitatricem. Congregatio Sac Rituum nunc habet Vitam sub examine.

O D E XIV.

C Vi patrem Flores, & Oliua matrem,
Lima vitales genialis auras,
Diuitem cessit Peruiana tellus
Crescere glebam:
Iure dicêris ROSA, iure Virgo,
Lilijs albis prior & ligustris;
Spina te quamuis comitata rubro
Sanguine tinxit.

Magna virtutum nouus orbis acta
Exprobret nostro, nisi quòd sequaci
Prætulit clarum Catharina lumen
Thuscæ puellæ.

K 2

Vndè

Vndè solennes meditatur aras
 Roma longinquæ, patrioquè poscit
 Thure præsentem sociare Diuam, &
 Inferit astris .

Fiat alternum Superis duellum :
 Illa deuexos bona viset Indos ,
 Tu per Europam populi memento
 Ritè voçantis .

AD VIRTUTEM .

Thomam Somersettum, totamquè Vigorniensem familiam celebrat. Recentem honorem in D. Petri Basilica Vaticana collatum Thomæ à commendatione Virtutis, ad maiora gradum fore auguratur.

O D E X V .

TEmplorum tibi si limine peruius
 Implexo vsus erat, DIVA, & adoreæ ;
 Vt quem traxit honos, antè capefferet
 Virtutis mediæ tholum :
 Hic euertere amas non populariter
 Morem . Cæsareo nobile sanguine,
 Et regum titulis, & ferie ducum,
 Nomen posterior capis .
 Audita est gemino dudùm Hyperioni
 SOMERSETTA domus : Memnonis vt parens
 Comis, nec sit Atlas notior hospiti,
 Condat, seu reparet diem .
 Sed quid lata valet gloria, gloria
 Si tantùm est ? sine te, dixero Erostrati
 Famam, cui potuit sacrilegâ manu
 Præferre ipse Ephesi facem .
 Atquè tot proavis haud ego grandibus
 Defecisse reor te sociam, Dea ;
 Præfens in varijs ire periculis,
 Fraudes alma retexere .

Hec

Hæc fasti memores, ac tabularia
Regnorum, acta colunt. En iaciam rude
Semen, perpetuis materiam libris

Quondam diuitis aræ.

O gens certa Dei, grata Vicario
Firmi propositi, corde Vigornia
Inuicto, quoties religio petit

Contra flagitium latus!

Promam illustre, recens: discite posteri
Nunc omnes vel ab hoc. Principis in fide
Vel durare pater, vel cupidus mori,

Ceum regi Superum datam,

Ciuii miseræ clade Britannia,
Quid fecit? Phrygio parcere censui,
Neque vitæ voluit iam senior, bonis

Auctor pergere filijs.

Eheu, quis rigidas contineat genas
Fando talia? proh, Dardania subit
Pubis nil merita? cernitur integri

Exemplum Priami vetus.

Quod sæuis homines casibus eminent,
Et quassam tenuis de trabe suppetit
Asser; quod laceris numina vestibus

Ignoti sacra litoris

Donant incolumes, muneris est tui,
VIRTUS, ferre pigros fortiter impotens.
Tu fasces, cuneosque, & celeres rotas

Fixo lumine sustines.

Tu plumbum liquidum lætitiâ vocas
Bacchi, & conspicuis æqua clientibus
Prælibas: ideò te rabidus fugit

Tortor, te metuunt duces.

Absorptum decumis quàm propè fluctibus
Arctoi pelagi, dum violentior
Nauem turbo premit, suppositam Petri

Seruasti iuuenem scapham!

Hæc nos Pamphilio candida præside
Cæsi fatam damus. Non temerè rubet

150 IAC. ALB. GHI BBESII
Victis Sol nebulis, mōx aliquid suū
Tinget clarus imagine .

AD FRANCISCVM ANGELVM
CARD. RAPACCIOLVM.

*Laudatur Otho Tertius, ipsius Latina tragedia ;
ad quam divulgandam rogat ut se
permittat exorari .*

O D E XVI.

HEu, quæ digna cedro, lente, volumina
Blattis das epulas ! quot malè perdere
Claræ fulgura mentis
Quæris nube modestiæ ?
Sextam præteragis iam trieterida ,
Nondùm clausa patent scrinia . Terminum
Tandem pone latebris ,
Nec mundi sapias malo .
Atquæ Romuleis pulcher honoribus
Affulges populo, nescio quid tamen
Ostro maius, & auro ,
Præfert ingenij decus .
Hoc, vt plena Deæ munera mobilis
Vltrò reddiderint Socratici viri ,
Nemo tam fuit vnquam ,
Qui vellet dare, prodigus .
Quin de posthabitâ scribere gloriâ
Ingressi, minio nomen Iberico
Appinxere libellis :
Est tanti, fieri Iouis
Partu Palladio, & nisibus æmulum !
Te, si non solidum, partem aliquam abditâ
O FRANCISCE, rogamus
Thesauri citò diuidas .
Vel quam sollicitâ mente Tragœdiam
Vidi nupèr hians ; sùm legeres reum

Cul-

Culpâ vxoris Othonem,
Et me surripere mihi.

Quid vindex faceret? quod nequè postulat
Crispufuè, Hippolytufuè: imperiofior
Torquato iubet igne
Authorem fccleris mori.

Hic quales operi fingitur addere
Verborum ftimulos: moribus vt tuis
Partes iudicis implet,
Magniquè ore tuo ducis!

Vt nil futile, nil non tabularijs
Seruandum, velût oraçula, publicis
Regnantum documento,
Expronit Pylijs modis!

Et fuspendis adhuc commoda ciuium?
Claudat iura Solon, quid foret Attica?
Libros vte Sibyllæ,
Quid Romana potentia?

Haud fertur temerè conditor vrbium
Amphion: hominum, non laterum bonus
Vrbem conftituit ordo,
Quotquot mollit artibus

Agreftef fapiens. Hinc vigor eloquij
Sylvas & fcopulos creditus, & feras
Blando ducere fenfu,
Phœbeâ potiùs lyrâ.

Ergò pande libens pectoris ardui
Gazam: fapè graui quos rutilus manus
Dirabas, agè, forti
Adfis mente Quiritibus.

Facto, crede mihi, ftat pretium: ominis
Quiddam fcena regit. Vidimus, impiget
Quos Pompeius honores
Auctori rulerit fuo.

FRANCISCO CARD. BARBERINO,
S. R. E. VICECANCELLARIO,
ANGLORVM IN VRBE PROTECTORI:

*Laudat præsens illius imperium sub Maximo Urbano
patruo sedente.*

O D E X V I I .

QVæ fama vatum, quisuè potentium
Eductus astris Pyramidum labor,
Quæ cura Romani Senatûs
Attonitos tua per minores,
FRANCISCE, fastis acta perennibus
Æternæ? O, quæ tergemînâ micans
Auditur Urbanus coronâ,
Clare nepos, graue cui recumbit
Vrbisquè, & orbis pondus, & ardui
Moles Olympi: fers tamen integer
Atlantis instar, nec laboras
Herculeo releuare fulcro.
Prò, quanta mundum visere faustitas
Cœpit vel ipsis mensibus imperi
Primis! Iouem credebat ætas.
Læta patris tenuisse regna.
Cognata prisco flumina seculo
Lactisque, mellisque, & pretij vndiquè
Iuère riuus: tunc dolosæ
Iustitiam coluère gentes,
Artes iniquas dura necessitas
Inuexit olim. Cur ego ciuibus
Imponere annitar malignus,
Si Phrygio licet esse regi?
Tunc ausa longo pòst Dea tempore
Redire terris, quam pepulit scelus;
Gaudensquè virtutum choréa
Compositi studiosa mundi,

Et

Et fas, piūquē, & religio, & fides
 Non vſitatis candida veſtibus,
 Descendit æternis Deorum
 Ordinibus, tutilaquē ſede.
 Per te reuixit; te duce, melleum
 Durabit æuum: ſcilicet hoc apum
 Portendit examen, frequenſquē
 Ambroſiæ ſine felle ſuccus.
 Te nunc gerentem publica fortiter
 Bis denus annus, maxime Principum,
 Excepit, applaudente cælo
 Purpurei moderamen aſtri.
 Te ſancta patrum curia ſuſpicit,
 Te plebs adorat poplite Romula
 Flexo, & coronatum trophæis
 Sepoſitæ venerantur oræ.
 Iam BARBERINI gloria nominis
 Famiæ citatis veſta curulibus
 Illuſtrat Eoūm cubile
 Solis, Hyperboreamquē Thulen.
 At peruicaci fræna Britannię
 Impone Cuſtos, ac validâ manu
 Reſſecte collum, nè protæruo
 More equitem malefida iacet.

VBERTINAE CVRTEVILLIÆ:

*Pro enſe gemmato Phrygiæ operis Bruxellis
 donato ſibi gratias agit.*

ODE XVIII.

CVi te Dearum ſufficiam loco
 Natiua rubræ Nympha Druentiæ?
 Themifnè, an alma Gratiarum
 Mater eris, Charicumue primâ?
 Solifnè, an alti pulchra Dieſpitris
 Marita ſcalpi teſtibus & ſolor

Di-

Dignere stellis, dic, an vda
 Nata Dea, Oceaniuè coniux?
 Bilancæ Virgo, simplicis indice
 Iusti, Venusquè, & purpureo Charis
 Deçore cedit; ipsa Tethys,
 Ipsa Iouis soror, ipsa Phœbi,
 Quocunque præstant munere singula
 Aut dote, cedit. Palladis otio
 Si fallis, VBERTINA, soles,
 Victa suam Dea temnat artem.
 Testis mearum Medus acinaces
 Opinionum, quem lateri iubet
 Micare nostro, dum morabar
 Austriacâ nouus hospes aulâ.
 Quanto integebas fulgure cuspidis
 Tegmen! corusci lumina dices
 Coacta Olympi, vel patenti
 Ore Tagum vomuisse gemmas?
 Tot quæ refulget cœlituum bonis,
 Quam, Musa, dicam? non Superis parem
 Audebo nuncupare, Musa,
 Ast hominum recitabo Diuam:

AD FERDINANDVM II.
 MAGNVM HETRVRIAE DVCEM.

*COSMI Principis filij satum, natum ei esse mense Augusto
 Nepotulum, alteram spem Tusciae, in communi latio-
 sia ab usquè Roma gratulatur.*

ODE XIX.

O Iurè magno splendide nomine
 Auguste mentis, seu fluis augurum
 Promissus alis, siuè Thuscis
 Cæsareis cumulas triumphis,
 Semper beatissimè lætior auctibus
 I, mactus esto. Quàm procùl arzigit

Plau-

Plausus Quirites ! quo fragore
 Ripa tonat Tiberis sinistra !
 Cœlumquè, quanquàm luce serenius,
 Læuo remugit murmure ! Garrula
 Perstrinxit èn voces imago ;
 Altera spes, Puer alme, salue .
 Nosquè Hadrianæ molis ab aggere
 Festi boâtus reddimus igneos
 Arno sonanti : capret Echo ,
 Vince sacrum Soboles Leonem .
 Grande alta calcar gloria sanguinis
 Suffigit : haud talaria vatibus
 Cantata deportantur æquè ,
 Non aquilæ Zephyriquè plumæ .
 Hæc te coronat, COSMIDE, adorea :
 Gratare forti : Iam tibi Olympico
 Fascesquè, lauriquè, ac tiaræ
 Mediceas peperêre Stellas .
 A matre paulùm ride ad auum, domûs
 Stantem columnam . Tu crotali vice
 Vti docebis, FERDINANDE ,
 Orbibus Astyanacta senis .

